

Laureaat Wim van der Coelen: vernieuwend, vereerd en trots!

Door: Marloes Kempkens (webteam Well a/d Maas)

Èn de Mosajoertsicus dit jaar is voor: Wim vd Coelen! Niemand in Well zou denken: wie is Wim van der Coelen? Want dat Wim veel doet en heeft gedaan voor Well, dat is een ding wat we zeker weten. Maar wat doet hij allemaal en wat hij heeft hij allemaal gedaan? Dat vroegen we ons als webteam van Well aan de Maas af en vandaar dat Marloes op een mooie, zonnige donderdagmiddag richting Wim & Wilma ging om meer te horen over onze laureaat van 2022.

Zo vroeg Marloes zich af: wat weten we van Wim? Geboren in America (het dorp van Rowwen Hèze), carnavalsgek, wijnliefhebber, politiek gedreven, trotse man, vader en opa, heeft zijn eigen onemanshow gehad en heeft een liefde voor toneel en regie. De eerste vraag die oppopt: Heb je nog tijd voor Wilma? Wim lacht en antwoordt dat hij alles waar hij zich voor inspant leuk vindt om te doen. Meteen roemt hij zijn Wilma. Het is volgens Wim een cliché, maar wel waar. Hij heeft altijd de ruimte gekregen om de activiteiten te doen, die hij leuk vindt. Het is ontzettend belangrijk om iemand achter je te hebben staan, die je steunt. Wilma

zorgde er thuis voor dat alles op rolletjes liep en dat de kinderen niets tekortkwamen. Een sterk team, en dat zie je nog steeds. Wilma zit gezellig bij het interview en maakt ook af en toe een gevatte opmerking tussendoor.

Carnaval

Wie kan er nou zeggen dat hij twee keer prins carnaval is geweest? Wim had het geluk dat hij zowel in America als in Well deze eer mocht vervullen. Als Amerikaan keek hij wel raar op toen hij de eerste keer in Well naar de zitting ging. De zitting in America had naam en was altijd stampvol, in tegenstelling tot de zitting in Well toentertijd. Samen met Sjaak Janssen en Joep Lemberg moest hij iets naar voren gaan zitten, omdat de zaal anders maar halfvol was. En toen kwamen de eerste ideeën: uit een Amerikaans nest waar op de Bühne staan er met de paplepel was ingegoten, leerde hij Vic (Timmermans) kennen in 1978 op de verjaardag van zijn achterbuurman. Anderhalve Maasjoerts (en later McDoedel en McZak) was geboren. Van Limburg naar Brabant en terug, meestal twee tot drie keer per avond, overal stonden ze op de Bühne. Later stond hij ook met Henk Valckx als de 'Druuëgstoppels' op het podium en heeft hij ook vaak genoeg alleen de zaal aan het lachen gekregen. Een kwaliteit van Wim waar hij niets voor hoeft te doen: hij heeft 'de lach an zien kont hange'. Maar vergis je niet, iedere zin en handeling zijn vaak en lang geoefend.

Altijd in voor iets nieuws

Wim vindt nieuwe dingen bijster interessant. Zo werd hij voorzitter van visclub De Snutters en stond hij met het toenmalige bestuur aan het begin van een succesvolle mandarijnenactie en organiseerden ze voor het 40-jarig bestaan het Watersport Spuitfeest. Dit werd later overgenomen door de Batjakkers. Ook organiseerde iedere vereniging in Well vroeger na de oorlog vaak een toneelavond in de winter om de kas wat te spekken, zo ook de Snutters. In het jubileumjaar deed de visclub dit ook weer een keer in Well. Op deze manier rolde Wim in de toneelwereld. Hij schreef mee aan de revue in 1988: dit bleek aan te slaan en dit mondde uit in Klapstuk in 1990. Uitverkochte zalen in de Venrayse schouwburg tot gevolg. In 2012 richtte hij toneelvereniging 'De Buunspeulers' op die jaarlijks hun uitvoeringen hebben.

Ook in zijn werk wilde Wim altijd vooruit. Als leraar bekeek hij hoe hij de combinatie kon maken tussen het stage lopen van leerlingen en het werkende leven. Hij keek vooral naar de leerling zelf en probeerde de leerling te stimuleren om het beste uit zichzelf te halen door ze zelf veel verantwoordelijkheid te geven. Hij schreef mee aan nieuwe handleidingen en leersystemen, zoals de CITO toets, deed opleiding na opleiding en zag een computer als toekomstapparaat. Vandaag de dag daagt hij zichzelf nog steeds uit.

Zo bemoeit hij zich nog niet zo lang met de Bergse politiek. Na jaren, heeft Wim uiteindelijk toch toegehapt en zit hij in de gemeenteraad namens de PK. Wim wil iets betekenen voor de mensen uit de gemeente Bergen en dan het liefst op het vlak van cultuur, burgerinitiatief en samenleving. "Nie lulle, mar gôt iets doen!" Wim kijkt het liefst niet naar het soort partij, maar kijkt naar het totale plaatje. Wat is goed voor de inwoners van de gemeente Bergen en hoe kunnen zij samen deze belangen als gemeenteraad behartigen?

De vraag of hij dingen ook niet leuk vindt, is al snel beantwoord: de kou en de tuin. Wim heeft het liefst dat het zonnetje op zijn gezicht schijnt en is het liefst met van alles bezig behalve werken in de tuin. Hij heeft dan wel weer een idee hoe de inrichting van de tuin eruit moet zien 😊

Mosajoertsicus

Zowel Wim als Wilma hadden het absoluut niet verwacht dit jaar het mooie bronzen beeldje in ontvangst te mogen nemen. Allebei lichten ze ook toe dat dit niet hoeft. Alles wat Wim met steun van Wilma aanpakt, doet hij graag en doet hij voor de gemeenschap. Maar trots en vereerd zijn ze zeker. Ook al is Wim lid van de Ald Prinse Kompeneej: hij wist helemaal niets van zijn nominatie. Natuurlijk werd ieder jaar wel eens tegen hem gezegd dat hij zeker ook een keer de laureaat zou worden, maar ieder jaar is het een raadsel hoeveel stemmen iemand krijgt. De wijze van nominatie gaat namelijk als volgt: Ieder APK-lid mag een top 3 maken met namen die volgens dit lid de Mosajoertsicus dat jaar verdient. Deze briefjes worden ingeleverd bij drie leden van de APK en deze drie kiezen de laureaat van dat jaar.

De aanwezigen tijdens de zitting 2021 zagen dat Wim ook wel eens met de mond vol tanden staat. Door emoties overmand, kreeg hij bijna geen woord meer uit zijn strot en moest Wilma het even van hem overnemen. Ze vullen elkaar als sterk team ook nog eens aan: wat mooi om te zien! Maar het laat ook een andere eigenschap van Wim zien: een echt mensenmens in hart en nieren!

Als laureaat staat hem het Mosajoertsicusconcert te wachten. Een concert dat ieder jaar georganiseerd wordt door Harmonie De Vriendenkring en de APK en wat volledig in het teken zal staan van Wim als laureaat. De vraag wat hij verwacht van het aankomende concert, wordt à la Wim ingevuld. "Ik bin beneejd", aldus Wim. Hij hoopt er een vrolijke noot en humor in terug te vinden. Daarnaast houdt hij van vlotte muziek, maar heeft de laatste tijd onder het 'diamond painten' ook klassieke muziek leren waarderen. De harmonie kan dus alle kanten op 😊

Toekomst

Wim blijft altijd Amerikaans bloed houden, maar zou nooit meer weg willen uit Well. Naast alle benoemde activiteiten, komen er gaandeweg het interview nog een aantal aanvullingen bij. Zo is hij 22 jaar raadslid geweest, was hij regisseur en presentator van de zittingen, is hij initiatiefnemer en voorzitter geweest en nog steeds lid van de 'schrijversgroep'. Verder helpt hij op dit moment iedere donderdagmorgen bij het Ontmoetingspunt in de Buun, samen met Wilma. Kortom, achter de geraniums zitten Wim en Wilma nog lang niet.

Sterker nog, gericht op de toekomst is hij ook bezig met een tweede show. Zijn onemanshow smaakte naar meer en voor volgend jaar december staat zijn nieuwe show op de planning. Hier is hij met vele Wellse mensen aan bezig om ook deze editie tot een groot succes te maken. Naast de show willen Wim en Wilma graag gezond blijven en trekken ze er graag op uit met de camper. Een bezige laureaat, die niet graag stil zit.

Wim en Wilma, van harte gefeliciteerd met het ontvangen van de Mosajoertsicus. Geniet ervan!